

Nedret – (Oktay Akbal'ın 'Suçumuz İnsan Olmak' Romanından) – Kapalı

Karakter Oldukça fakir bir ailenin, üvey baba evinde büyüyen güzel kızı Nedret, evlenmeyi mevcut hayatından kaçmak olarak seçmişti. Kocasını Hamdi ile aralarında aşk yoktu, fakat kocasının mevcut tüm imkanlarını kendisi için cömertçe sunduğunu görüyor, O'na karşı saygı duyuyordu. Aralarında aşk olmadığı için, Nedret hiçbir zaman kocasını Hamdi'yi kıskanmadı, Nedret, kıskançlık duygusuyla Nuri ile flört etmeye başladıktan sonra tanıştı, küçük yaşlarından beri reel dünyadan kaçış yolu ve kısa süreli mutluluk olarak seçtiği hayallerin ve hayalperestliğini, şimdi Nuri'yi kıskanarak birleştiriyordu. Ancak, bu yakınlaşmayı en yakın arkadaşı Sevim'den bile saklayarak ketum davranıyordu.

Aktiviteler Nedret'in hayatı sıradan bir ev kadını alışkanlıklarından ileriye gitmez. Zamanının çoğunu evde yemek ve ev işleri yaparak geçirir. Zaman zaman kendisine ziyarete gelen arkadaşı :Sevim ile sohbet etmekten hoşlanır. Nuri ile tanışmasından sonra, kendisi için en değerli aktivite Nuri ile sohbet etmek, parklara gitmek, geçmişini, öyküsünü anlatmak olmuştur.

ÖRNEK ANILAR

Hayalperest Küçük yaşta babasını kaybeden Nedret üvey baba evinde, fakirlik içerisinde büyümüşü. O'nun en büyük lüksü kurduğu hayalleriydi. "Viyana Valsi'nin havasına uyarak odanın içinde iki üç adım attı. Sanki uzakta kemanlar çalıyordu. Eskiden gördüğü bir filmi hatırladı birden. Büyük Vals. Johann Strauss vardı. Bir de sarışın bir kız. Viyana ormanlarında sevişiyorlardı. Bu vals o filmde duymuştu ilk defa. Uzun zaman unutamamıştı. Beyaz elbiseli o sarışın kız düşlerine girmişti. Sanki kendisiydi o. Hep öyle süslü salonlarda verilen balolara gitmeyi, fırıl fırıl dans etmeyi, kibar giyimli erkeklerle tanışmayı kurmuştu. Bu hayalleri o küçük, harap ahşap eve , her adımda depreme tutulmuş gibi sarsılan sofaya, rutubet kokan odalara sığdırmak kolay değil öyle. Ama Nedret kafasının içinde geçenleri, gene kafasının içinde biçimlendirdiği bir dünyada yaşatmanın sırrını biliyordu. Bunu kimseden öğrenmemişti. Kendiliğinden bulmuştu. Küçük yaşından beri yoksunluklar, fakirliğin üzüntüleri, umutsuz düzeni içinde onu yaşatan hep bu hayal gücü olmuştu. Öyle ki, ne içinde yaşadığı tozlu, çamurlu mahalle, ne o yılışık delikanlılar, ne yeni bir dünyaya gitmek sayılan şehrin içinde dolaşmak zorluğu, ne sarhoş bir bir üvey babanın, biçare bir ananın hayatı karartan çirkinlikleri, onun bu hayallerine engel olamıyordu."

Bencil Nedret, Nuri ile arkadaşlığına başladığında, Nuri'nin evli ve iki çocuk sahibi bir adam olduğunu biliyordu ancak onları düşünmek istemiyor, bencillikle hareket ediyordu. "Nuri'nin karısına, çocuklarına kötülük ettiğini bilmek istemiyordu. Sadece kendini düşünmek gereği duyuyordu. İnsan, mutluluğu ancak kendi elleriyle yakalardı. Ya sen, ya başkası! İki birden olmazdı. Biri ezilir, öteki ezerti. Biri sevinir, öteki ağlardı. Biri kaybeder, öteki kazanırdı. Bu, böyleydi. Böyle olması tabiatın işiydi. Kimsenin suçu yoktu. Olsa olsa belki insan olmaktadır suç. İnsan neydi ki?"

Ketum Nedret ve Sevim çocukluk çağlarından itibaren yakın arkadaşı. Sevim her türlü özel sırrını rahatlıkla Nedret'e anlatırdı, fakat Nedret çok ketumdu, kendi özeli dahilinde hiçbir şeyi Sevim'e anlatmazdı. Sevim, Nedret'in Nuri ile gezdiğini öğrendiğini söylediğinde, Nedret ketum davrandı ve eski arkadaşından her şeyi gizledi. "Nedret'in ummadığı bir şeydi bu. Bozulmadı hiç. Durgun, kayıtsız görünmeye çalıştı. Gücenemezdi Sevim'e. Onun en gizli sırlarını dinlerdi, içinde saklardı. Ama ona kendine ait hiçbir şeyden bahsetmezdi. Sanki iç dünyası olmayan bir nesneydi."

Kıskanç Nedret, Nuri'yi tanımadığı kadınlardan bile kıskanan, kıskanç bir karakterdi. "Vapurdan çıkanlar küçük soluk lekeler halinde güneşli yokuşta yayıldılar. Nedret beyaz elbiseli birine baktı. Bu, beklediği insan mıydı? Adam bir zaman rıhtımda durup plajı seyretti. Bir yelkenli o esnada önlerinden kayıp geçti. Belki plajda veya o yelkenlinin içindeki yanık vücutlu kadınlara bakıyordu. Bir sızı duydu Nedret. Sanki o adam Nuri'ymiş, o teknedeki kadın güzel vücutlu bir esmermiş gibi kıskandı. Nuri'yi böylesine kendine mal etmişti, bu kadar kısa zamanda."

Gerçekçi Nedret fiziksel olarak ilk defa Nuri ile yakınlaşmaları başlayınca, birden yaptığı tüm hataları anladı. Gerçekçi davranarak, iki evli insan arasında birliktelik olamayacağını söyledi Nuri'den ayrıldı. " 'Ben çıkıyorum ' dedi. 'Bir yanlışlık yaptık. Az daha hayatımızca çekecektik. En iyisi ayrılmak. Karşılaştık da birbirimizi tanımamak. Dostluğumuzu gizli bir değer olarak saklamak.' "